

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἀθηναϊδος» προσφέρει εἰς τὸν ἀποστέλλοντα τὰ χρήματα 10 νέων συνδρομητῶν ἐν ἀντίτυπον «Τὰ Εὐρισκόμενα τοῦ Σολωμοῦ» ἢ ἓνα τόμον τῆς Ἑρμηνείας τῶν Εὐαγγελίων ὑπὸ Γ. Κωνσταντίνου.

Ἡ αὐστηρὰ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος θεωρεῖται ὑπὸ τινῶν ὡς τι ἐπαχθές καὶ λίαν δυσάρεστον, ἰδίως δὲ, ὅταν τοῦτο ἐπιβάλλει ἡμῖν ταπεινῶσαι καρδίας· δι' ὃ καὶ ἡ χριστιανικὴ εὐσέβεια ὑποτίθεται ὑπ' αὐτῶν ὡς βλακία καὶ ἀναξία εὐγενεὺς καρδίας· ἐνῶ πράγματι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος εἶναι σημεῖον ἀγαθῆς καρδίας, σεβομένης τὰ τῶν ἄλλων ὡς καὶ τὰ ἑαυτῆς δικαιώματα, καὶ ἧς ἡ ἀξιοπρέπεια πηγάζει ἐκ τῆς πρὸς αὐτὴν εὐδοκίας τοῦ Ὑψίστου. Ὁ τοιοῦτος χαρακτήρ ἔχει τι ἡγεμονικὸν ἀνευ ἀλαζονίας, ἀγαπητὸν ἀνευ ματαιότητος, ἐνάρετον καὶ τερπνὸν ἀνευ προσποιήσεως.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος τοῦ ταπεινοῦντος πλειότερον τὴν καρδίαν καὶ καθιστῶντος αὐτὴν πρᾶον διεγείρει καὶ τὰ ἡδύτερα ἐν αὐτῇ αἰσθήματα καὶ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ὄντως εὐτυχῆ. Κατὰ τὸ τέλος τῶν ἐξετάσεων ἐν τινὶ Παρθεναγωγείῳ, μέλος τι τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπρότεινε εἰς τὰ τὴν ἀνωτάτην τάξιν ἀπαρτίζοντα κοράσια νὰ γράψωσιν ἐκάστη ἐπὶ τεμαχίου χάρτου τὴν λέξιν ἣτις κατ' αὐτὰς ἐκφράζει τὸ ἡδύτερον ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ αἰσθημα. Τινὲς τούτων ἔγραψαν «Ἀγάπη» ἄλλαι «Ἐρως» ἄλλαι «Ἐλεημοσύνη» ἄλλαι «Εὐσπλαγχνία» κ.τ.λ. μία ὁμως ἔγραψε «Μετάνοια». Ἄν καὶ τὸ τεμαχίον τοῦ

χάρτου τὸ φέρον τὴν λέξιν ταύτην ἦτο ἀνυπόγραφον ἢ ἐκφρασις ὅμως τοῦ προσώπου αὐτῆς ὅπερ ἀντενάκλα τὸ αἰσθημα τῆς μετανοήσεως καρδίας ἐπρόδιδεν αὐτὴν. Δάκρυα δὲ χαρᾶς κατέρρεον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς εὐγνωμονούσης νεάνιδος, διότι ὁ Παναγάθος ἠδύοκῆσε νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτῇ τὸ ἡδύτερον τῶν αἰσθημάτων, τὸ πηγάζον ἐκ τῆς μετανοίας. Αὕτη εἶναι ἡ ἀμεταμέλητος πρὸς σωτηρίαν μετάνοια ἣτις ἀποκτᾶται μὲν διὰ πικρῶν θυσιῶν, ἀλλὰ πάντα ταῦτα, ὡς ἡ γεῦσις τῶν ἀπῶν φαρμάκων καὶ οἱ πόνοι τῶν ἐγχειρίσεων, παρέρχονται ἐναπομένει μόνον ἡ εὐχαρίστησις, ἣτις παρακολουθεῖ τὴν ἐκ τοῦ νοσήματος τῆς ἀμαρτίας Θεραπευθεῖσαν καρδίαν· διὸ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἰστάμενος «ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου» ἐνώπιον τῶν φιλοσόφων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῶν Σταϊκῶν καὶ τῶν Ἐπικουρείων δεικνύων τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀγνώστου αὐτοῖς Θεοῦ ἀνέκραξεν:

«Τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν· διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ἣ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισσε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.» (Πράξ. ιζ', 30, 31.)

Ἡ ΜΙΚΡΑ ΚΟΡΗ ΚΑΙ ΤΑ ΦΩΣΦΟΡΑ

(ὑπὸ τῆς κυρίας Α. Γ. Π.)

Ἡ χίων ἐπιπτε μὲ πυκνὰς νιφάδας, ἡ δὲ νύξ τῆς παραμονῆς τοῦ Νέου Ἑτους ἐπήρξατο παγετώδης καὶ ζοφερά· μικρὰ δὲ τις κόρη βακένδυτος ἐπλανᾶτο εἰς τὰς ὁδοὺς ἀνήσυχος καὶ τεθλιμμένη. Οἱ λεπτοφυεῖς καὶ γυμνοὶ αὐτῆς πόδες μελανοὶ καταστάσαντες ἕνεκα τοῦ ψύχους, ἐβυθίζοντο ἐντὸς τῆς χιόνος, ἀλλὰ τὸ

τια πνεύματα και του χρόνου προϊόντος εθεωρήθη ως ο θριαμβεύων θεός του ήλιου κατά της νυκτός και των ανέμων και ελατρεύετο εν άντροις και σπηλαιούς. Εν τῇ παρουσίᾳ εικόνη, εὐρεθείση πλησίον τῆς Ῥώμης ἐπὶ μαύρου μαρμάρου, ὁ Μίθρας παρίσταται ὑπὸ τὴν μορφήν νέου ἐν σπηλαίῳ φέροντος πῖλον φρυγικὸν και ἐνδεδυμένου κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἀνατολικῶν λαῶν. Κρατεῖ δὲ πάντοτε ὑπὸ τὰ γόνατα αὐτοῦ βούν, ὃν ἀνέτρεψε και εἰς ὃν ἐμπηγνύει ξίφος εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ διὰ τῆς δεξιᾶς, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς ἀνέχει πρὸς τὰ ἄνω τὴν κεφαλὴν του. Κύων, ὄφις και σκορπίος λείχουσι τὸ αἷμα τοῦ ταύρου, τοῦ ὁποίου ἡ οὐρὰ ἀπολήγει εἰς δέσμη σταχυῶν. Κέραξ ἀνωθεν τοῦ θεοῦ ἴσταται ἐπὶ τοῦ βράχου. Ὁ ἥλιος και ἡ Σελήνη, ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς ἡμέρας και τῆς νυκτός εὐρίσκονται ἐπὶ τῶν δύο ἐμπροσθίων τοῦ βράχου γωνιῶν.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ μὲν βούς σημαίνει τὴν παραγωγικὴν μὲν, ἀλλ' ἀγρίαν τῆς γῆς φύσιν, ὁ δὲ Μίθρας τὴν δυνάμιν τοῦ ήλιου δετις διὰ τῶν εὐεργετικῶν αὐτοῦ ἀκτίνων ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῶν καρπιῶν και

τῶν ἄλλων τῆς γῆς προϊόντων. Ὁ Μίθρας οὗτος παρίσταται ἐνίοτε ὡς Λέων, εἰς τὸ στόμα τοῦ ὁποίου ἴσταται μέλισσα και ἄλλοτε φέρει πτέρυγας περιβεβλημένης ὄφει. Κατὰ τοὺς Πέρσας ὁ Μίθρας ἐγεννήθη ἐκ πέτρας, ὅπερ πιθανῶς σημαίνει τὸ πῦρ τὸ ὁποῖον ἐξάγεται ἐκ δύο χαλκίων. Και ὁ Πλούταρχος τοιαύτην ἀναφέρει τὴν γέννησιν τοῦ Μίθρας και προστίθεισιν ὅτι ὁ θεός οὗτος νύξατο νὰ ἀπακτήσῃ υἱὸν χωρὶς γυναικὸς και ἐγέννησεν ἐκ τινος πέτρας υἱὸν ὀνομασθέντα Διορρον, τούτεστι Φῶς.

Ἐκ τῆς Περσίας μετέβη πρῶτον ἡ λατρεία τοῦ Μίθρας εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Μεγάλου Πομπηίου πολεμοῦντος τοὺς πειρατὰς. Ἐπὶ δὲ τῶν Ἀντωνίνων εἰσῆχθη εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ δὲ Σεπτίμιος Σεῦρος και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐτέλουν τὴν λατρείαν τοῦ Μίθρας ὡς μίαν τῶν αυτοκρατορικῶν τελετῶν.

Αἱ πρὸς τιμὴν τοῦ Μίθρας τελοῦμεναι ἐορταὶ ἐγίνοντο ἐν ἡμέραις ταχταῖς ἐντὸς σπηλαίῳ, κατὰ τὰς

διατάξεις τοῦ Ζοροάστρου, ὅστις πρῶτος ἐξελέξατο πρὸς τοῦτο ἄντρον ἀρδευόμενον ὑπὸ ὑδάτων και χλοερῶτατον. Αἱ ἐορταὶ διηροῦντο εἰς Περσικὰς, εἰς ἡλιακάς, εἰς γρύφους, εἰς λεονταίους και εἰς κορακικάς. Οἱ ἱερεῖς, οἵτινες κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἦσαν πολλοὶ και διηροῦντο εἰς τάξεις, ὀνομάζοντο Κόρακες, ἱεροκόρακες και λέοντες, αἱ δὲ ἱερεῖαι λέαιναι, και ἔφερον τὰ σύμβολα τῶν ζῴων, ἀφ' ὧν ὀνομάζοντο. Μόνον οἱ τῆς τάξεως τῶν λεόντων ἠδύναντο νὰ φέρωσι τὰς εἰκόνας πάντων τῶν ζῴων.

Οἱ θελόντες νὰ μυηθῶσιν εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Μίθρας ἄφειλον νὰ ὑποστῶσι πολλὰς παραδόξους και φρικτὰς δοκιμασίας, περὶ τὰς ὀγδοήκοντα! Καὶ πρῶτον μὲν ἐλοῦντο, ἔπειτα ἐρίπτοντο εἰς τὸ πῦρ και ἐπέμποντο εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ὑπεβάλλοντο εἰς αὐστηράν νηστείαν πενήκοντα ἡμερῶν. Μετὰ ταῦτα ἐμαστιγοῦντο ἐπὶ δύο ὀλακλήρους ἡμέρας και ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας ἐθάπτοντο εἰς χιόνα. Ἀφοῦ ὑρίστατο τὰς δοκιμὰς ταύτας ὁ μυούμενος ἐγίνετο δεκτὸς εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Μίθρας, ἐκτὸς δὲ τῶν ἄλλων τελετῶν τῆς μυήσεως ἐτίθετο ὄφις εἰς τοὺς κόλπους τοῦ νεοφύτου. Μετὰ τοῦτο ὑρίστατο τὰς δοκιμὰς τοῦ ξίφους, δι' οὗ ὁ μυούμενος ἠπειλεῖτο κατὰ ποικίλους τρόπους και διὰ τῆς αἰχμῆς αὐτοῦ ἐκεντᾶτο εἰς διάφορα τοῦ σώματος μέρη.

Ἡ πρὸς τιμὴν τοῦ Μίθρας μεγίστη τῶν ἐορτῶν ἐτελεῖτο τῇ 25 Ἰοβρίου ἡμέρᾳ τῶν γενεθλιῶν του. Κατὰ ταύτην ἐθυσιάζοντο ἵπποι και ταῦροι ἢ βόες, ἀλλὰ και ἀνθρώπινα θύματα δὲν ἦσαν σπάνια ὡς φαίνεται. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐορτῶν τοῦ Μίθρας ἐπετρέπετο εἰς τοὺς βασιλεῖς τῶν Περσῶν νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν μέσην. Ἐν Ῥώμῃ μέχρι τοῦ αυτοκράτορος Ἀδριανοῦ ἀνθρώπινα θύματα δὲν προσεφέροντο. Ὁ Κόμμοδος ὅμως ἐμίανε τὰς ἐορτὰς τοῦ Μίθρας διὰ τῶν ἀνθρωπίνων θυμάτων. Τῷ 378 μ. Χ. πρῶτος ὁ πολίταρχος τῆς Ῥώμης (praefectus urbis) Γράχχος κατέστρεψε τὰ ἱερά τοῦ Μίθρας ἄλλαχού ὅμως αἱ τελεταὶ αὐτοῦ διήρκεσαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, διότι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς πέμπτῃς μ. Χ. ἐκατονταετηρίδος ἀναφέρει τὰ σκοτεινὰ ἄντρα τοῦ Μίθρας ὁ χριστιανὸς ποιητὴς Παυλίνος.

Κατὰ τὴν ἐβδόμην ἐκατονταετηρίδα οἱ Ἀραβες κατέστρεψαν τὴν λατρείαν τοῦ Ὀρομάσδου και ἐν αὐτῇ τῇ πατρίδι τοῦ Μίθρας. Ἐνεκα τοῦ σφοδροῦ και διηνεκοῦς καταδιωγμοῦ οἱ πλείστοι τῶν Περσῶν ὑπέκυψαν εἰς τὸν Ἰσλαμισμόν. Ἐκ δὲ τῶν πιστῶν μεινάντων εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Μίθρας και Ὀρομάσδου ὀλίγοι μὲν διεσώθησαν ἐπὶ πλοίων εἰς τὰς Ἰνδίας ἄλλοι δὲ, οἵτινες εἶχον καταφύγει πρὸς τὰ μεσημβρινὰ και μεσημβρινοανατολικά μέρη τῆς Κασπίας θαλάσσης, κατεδιώχθησαν πάλιν ὑπὸ τοῦ Μαχμούτ τοῦ Ghanavid, τοῦ Ταμερλάνου και τοῦ Μεγάλου Σάχ-Ἀβθα. Τούτου ἐνεκα ὀλίγιστοι σώζονται ἐν Περσίᾳ περὶ τὰς 8,000 Περσῶν, περσλατρῶν, ὀνομαζομένων Atesch-porest, τούτεστι ἀπίστων. Καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν Βακῶν (πῶλεϊ τῆς Ἀσιατικῆς Ῥωσ-

Ὁ βασιλεὺς τῶν Ζουλοῦ ΣΑΤΙΒΑΓΙΟ.

τικά σχολεία, κατ' ἐκείνας δὲ 54 τοῖς 100, ἐπὶ δὲ τῶν θηλέων καὶ κατ' ἀποτέρας τὰς πληροφορίας μόνον 12 περίπου τοῖς 100. Ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἔχει ἀναλογίαν ὡς 5 πρὸς τοῖς 100, ἐνῶ ἀλλαγῶν ἢ ἀναλογία αὕτη υπολογίζεται ἀπὸ 18—10 τοῖς 100, ὡς π. χ. ἐν Σαξωνίᾳ 18.40 ἐπὶ τοῖς 100, ἐν Πρωσσίᾳ 15.50, ἐν Βαυαρίᾳ 13, ἐν Ὀλλανδίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ 12, ἐν Γαλλίᾳ 11.41, ἐν Βελγίῳ 10.90, ἐν Δανίᾳ 9.40 ἤ.

**ΕΠΙ Τῷ ΘΑΝΑΤῷ
ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥΔΟΥ**

Ταγματάρχου τοῦ Ποροβολικῆς.

Ποῖς ἐρωτᾷ τί γίνεται ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ὅπου τὸ κύμα ἀκούραστο μὲ τὸν ἀπρὸ τοῦ σέρνει 'ς τὴν ἄβυσσος; ποῖς ἐρωτᾷ τί γίνονται τὰ φύλλα τοῦ δάσους, ὅπου ἀνεμὸς χειμῶνος παραδέρνει;

Ὁ ναύτης ὅμως ποῦ περᾶ τὸ πέλαγος τοῦ βίου ἀδημονεῖ καὶ θλίβεται καὶ χύνει λύπησ δάκρυ, ὅταν σβυσμένο τὸν φανὸ παρατηρεῖ ἐμπρὸς του, ὅπου τὴν νύκτα φῶτιζε τὸ βράχου του τὴν ἀκρη.

Ὁ ὁδοιπόρος, ποῦ περᾶ ξηρᾶς ἐρήμου τόπου, ἀγανακτεῖ καὶ στέκεται ἐμπρὸς εἰς τὸ πλατάνι, ποῦ ρίχτει ἀνεμοστρόβιλος 'ς τὴν γῆ ξεροζωμένο καὶ ἡ ἐρημίᾳ τὸν ἴσκιό του καὶ τὴν δροσίᾳ του χάνει.

Στὴν ἐθνικὴν μας ἐρημίᾳ καὶ 'ς τὸ βαθύ μας σκότος ἐδρόσιζες, ἐφῶτιζες καὶ τώρα πέφτεις, σβύνεις' τὰ παιδικὰ σου ὄνειρα, τὴν λάμψιν σου, τὸ πῦρ σου εἰς τοῦ Νεκροταφείου μας τὴν γῆν καὶ σὺ ἀρίνεις.

Πολλοὺς ἡ Σμύρνη ἔστειλε ἐδῶ νὰ μεγαλώσουν μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τοὺς ᾄῃ τὴν ὕρα τὴν μεγάλην τοῦ Γένους νὰ κρατήσουν τὴν ἐνδοξὴ σημεῖα καὶ νὰ ριφθοῦν ἀτρόμητοι εἰς τὸν ἀγῶνα πάλι.

"Αἴ! πόσοι χρόνοι πέρασαν καὶ ἡ δουλωμένη χώρα εἶδε σταυροὺς νὰ λάμπουν καὶ ξίφη νὰ κροτοῦν' εἶδε τὴ νιότη 'ς τὰ χρυσᾶ, 'ς τὰ σκοτεινὰ τὴν δόξα, χωρὶς νὰ μᾶς δοξάζουσι καὶ Τούρκους νὰ κτυποῦν.

Εἶδε ν' ἀνοίγη μνήματα ὁ χρόνος καθήμερα καὶ καθ' ἐλπίδα ἐθνικὴ μαζύ των νὰ σκεπάζῃ' εἶδ' ἕνα μαῦρο σύννεφο 'ς τὸν οὐρανὸ ν' ἀπλώνῃ καὶ τὴν Ἑλλάδα ὀλόκληρη βυθειᾶ νὰ σκοτινιάζῃ.

"Ἄν μὲς' ἀπὸ τὰ σύννεφα ὁ κεραυνὸς θὰ πῆσῃ μεθαύριο' ἂν ἀστραπὴ τὸ σκότος θὰ φωτίσῃ, φυγαῖς, ὅπ' ἀνιχνεύετε νὰ σμίξετε μαζύ των, τὴν φλόγα ποῦ σὰς θέρμαινε τὸ χῶμα δὲν θὰ σβύσῃ.
Ἀθῆναι, τῆ 12 Φεβρ. 1879.—Μ. Δ. ΣΕΙΖΑΝΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ ἱστορία τῆς χριστιανοσύνης ἐν τῇ νήσῳ Σαμόα δὲν εἶναι ἤττον ἀξία θαυμασμοῦ τῆς τῶν Σανδδύχων νήσων. Πρὸ τριάκοντα ἔξ ἐτῶν οἱ Σαμόαι ἦσαν 34,000 βάρβαροι νῶν ἀριθμοῦνται εἰς 80,000, πάντες σχεδὸν ὄντες χριστιανοί. Τὸ θεολογικὸν σχολεῖον ἔχει ἑξήκοντα μαθητὰς καὶ εἰκοσὶν ἱεραποστόλους ἀποσταλέντας ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν πρὸς κήρυξιν τοῦ εὐαγγελίου ἐν ταῖς πλησίον νήσοις.

* * * Ἡ καύσις τῶν νεκρῶν ἐν Γότθᾳ τῆς Γερμανίας ἀπαντᾷ σπουδαίαν ἀντίστασιν καθόσον πολλοὶ τῶν τῆς ἀστυνομίας φρονοῦσιν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο ματαιοὶ τὰς ἐρεῦνας τῆς δικαιοσύνης ἐν περιπτώσει φαρμακείας.

* * * Τὰ σύνολον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ δημοσίου ἐν Ῥωσσίᾳ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἀνέρχεται εἰς 620,000,000 ρουβλίων.

* * * Παρατηρήθη ἐν Γαλλίᾳ ὅτι ἡ διψοερίτης προσβάλλει καὶ τὰς ὄρνιθας ἐξ αὐτῶν δὲ δύνανται νὰ πάθωσι καὶ οἱ ἀνθρώποι.

* * * Κατετέθη ἀρτίως ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος τῆς ἐν Σίδνεϋ σχεδιαζομένης διεθνούς ἐκθίσεως.

* * * Κατὰ τοὺς πρώτους 9 μῆνας τοῦ ἔτους 1878 οἱ παθόντες ἐκ δυστυχημάτων τῶν ἀγγλικῶν σιδηροδρόμων υπολογίζονται εἰς 797 φονουθέντας 4,452 πληγωθέντας.

* * * Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀγγλίας προϋπελόγησε τὴν δαπάνην τοῦ κατὰ τῶν Ζουλοῦ πολέμου εἰς 1,500,000 λίρας στερλίνας. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνελεύσεται ἐφ' ἑτοῦς εἰς 4 περίπου ἑκατομ. λίρ. στερ.

* * * Ἡ προϋπολογισθεῖσα δαπάνη διὰ τὸν ἀγγλικὸν στρατὸν διὰ τὸ ἔτος 1879—80 ἀνέρχεται εἰς 15,075,200 λίρ. στερ.

* * * Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ἐπιφορτισθεῖσα τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτιῶν τῆς ἐκρήξεως τοῦ μεγάλου τηλεβόλου τοῦ ἀγγλικῆς πυργώτου πολεμικοῦ Thunderer ἀπεφάνθη ὅτι αὕτη προήλθεν ἐκ διπλῆς γομώσεως, ἥτοι ἐνῶ εἶχε τὴν κανονικὴν γόμωσιν τὸ τηλεβόλον, δὲν μετεδόθη ὁ ἠλεκτρικὸς σπινθὴρ καὶ δὲν ἐξεκένωθη' οἱ χειριζόμενοι τὸ τηλεβόλον νομίσαντες ὅτι ἐκενώθη ἔθθησαν καὶ δευτέραν γόμωσιν.

* * * Οἱ μισθοὶ τῶν γραμματχοκομιστῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς κατὰ νόμον ἀρτίως ψηφισθέντα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς. Οἱ τῆς πρώτης τάξεως 1000 δολ. κατ' ἔτος ἥτοι 500 δρ. τὸν μῆνα, οἱ τῆς δευτέρας 800 δολ. ἥτοι 400 δρ. τὸν μῆνα καὶ οἱ τῆς τρίτης εἰς 400 δολ. ἥτοι 200 δρ. τὸν μῆνα.

Ἄδεις τοῦ ἐν τῷ 4 ἀριθ. Λογογράφου.

"Ὡ αὔρα! στὰ ὕψη τὰ οὐράνια ποῖα τρυγῶνα κελαδεῖ; ὦ αὔρα! στάσου 'πέ μου στὸ αὐτί, εἶναι ναι, ἡ φίλη μου, ἡ λίστα μου;

"Ἐλυσαν δ' αὐτὸν οἱ κκ. Ε. Ραφτόπουλος, Γ. Ε. Μαυρογορδάτος (Σύρος), Ι. Κ. Πρινόπουλος, Εὐθ. Σοφριανός, Ἄγ. Ν. Λαγκαδᾶς, Ι. Γρηγοριάδης, Η. Στεφανίδης, καὶ Γ. Ν. Σταφυλάτος.

ΓΡΙΦΟΣ 1.

ὄρος Κρήτης

α μ 1 η 43

δ ρ ε

ὄρος Θεσσαλίας

λος